Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B**

RICHTLIJN 94/57/EG VAN DE RAAD

van 22 november 1994

inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties

(PB L 319 van 12.12.1994, blz. 20)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Richtlijn 97/58/EG van de Commissie van 26 september 1997	L 274	8	7.10.1997
►**M2**	Richtlijn 2001/105/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 2001	L 19	9	22.1.2002

Gerectificeerd bij:

►**C1** Rectificatie PB L 38 van 18.2.1995, blz. 19 (94/57/EG)

▼B

RICHTLIJN 94/57/EG VAN DE RAAD

van 22 november 1994

inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie [1],

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité [2],

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 C van het Verdrag [3],

Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 8 juni 1993 over een gemeenschappelijk beleid inzake de veiligheid op zee [4] de doelstelling heeft geformuleerd om alle schepen die niet aan de normen voldoen, uit de communautaire wateren te verwijderen, en prioriteit heeft gegeven aan een communautair actieprogramma met het oog op de effectieve en eenvormige toepassing van internationale regels door de opstelling van gemeenschappelijke normen voor classificatiebureaus;

Overwegende dat het mogelijk is de veiligheid op zee en de preventie van verontreiniging van de zee daadwerkelijk te verbeteren door een strikte toepassing van de internationale verdragen, gedragsregels en resoluties, waarbij tevens wordt toegewerkt naar de vrijheid van dienstverrichting;

Overwegende dat de verantwoordelijkheid voor het toezicht op het beantwoorden van schepen aan de uniforme internationale normen inzake veiligheid op zee en preventie van verontreiniging van de zee bij de vlagge- en havenstaten berust;

Overwegende dat de Lid-Staten de verantwoordelijkheid dragen voor de afgifte van de internationale certificaten inzake veiligheid en verontreiniging waarin wordt voorzien door Verdragen zoals het Solas-Verdrag van 1974, het Uitwateringsverdrag van 1966 en het Marpol-Verdrag van 1973/1978, evenals voor de tenuitvoerlegging van de bepalingen van die Verdragen;

Overwegende dat overeenkomstig die Verdragen alle Lid-Staten technische organisaties tot op uiteenlopende hoogte mogen toestaan het beantwoorden aan de normen te certificeren en de afgifte van de relevante veiligheidscertificaten mogen delegeren;

Overwegende dat vele van de over de gehele wereld bestaande classificatiebureaus in het kader van hun werkzaamheden namens de nationale instanties geen toereikende tenuitvoerlegging van de voorschriften of betrouwbaarheid garanderen, omdat zij niet over de nodige structurering en ervaring beschikken om betrouwbaar te zijn en hun taken op zeer deskundige wijze uit te voeren;

Overwegende dat de doelstelling om classificatiebureaus passende normen op te leggen, niet voldoende door de Lid-Staten afzonderlijk kan worden verwezenlijkt en beter door de Gemeenschap kan worden bereikt;

Overwegende dat het wenselijk is aan de hand van een richtlijn van de Raad minimumcriteria voor de erkenning van organisaties vast te stellen, maar de erkenning zelf, de methoden voor de handhaving en de tenuitvoerlegging van de richtlijn aan de Lid-Staten over te laten;

([1]) PB nr. C 167 van 18. 6. 1993, blz. 13.

([2]) PB nr. C 34 van 2. 2. 1994, blz. 14.

([3]) Advies van het Europees Parlement van 9 maart 1994 (PB nr. C 91 van 28. 3. 1994, blz. 9), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 19 september 1994 (PB nr. C 301 van 27. 10. 1994, blz. 75) en besluit van het Europees Parlement van 16 november 1994 (nog niet in het Publikatieblad verschenen).

([4]) PB nr. C 271 van 7. 10. 1993, blz. 1.

▼B

Overwegende dat de normen EN 45004 en EN 29001 in combinatie met de normen van de Internationale Associatie van classificatiebureaus (International Association of Classification Societies — IACS) een toereikende garantie voor de kwaliteit van de prestaties van de organisaties vormen;

Overwegende dat de afgifte van het radiocertificaat voor vrachtschepen mag worden toevertrouwd aan particuliere instellingen die voldoende deskundig zijn en gekwalificeerd personeel in dienst hebben;

Overwegende dat de organisaties die in het kader van deze richtlijn wensen te worden erkend, bij de Lid-Staten complete gegevens en bewijsmateriaal met betrekking tot de vraag of zij voldoen aan de minimumcriteria moeten indienen, en dat de Lid-Staten aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten kennis moeten geven van de door hen erkende organisaties;

Overwegende dat de Commissie een erkenning van drie jaar mag verlenen aan organisaties die niet voldoen aan de criteria inzake minimumaantal en tonnage van geklasseerde schepen en minimumaantal full-time inspecteurs als bepaald in de bijlage, maar die voldoen aan alle andere criteria; dat de erkenning van dergelijke organisaties na de periode van drie jaar moet worden verlengd, mits zij blijven voldoen aan dezelfde criteria; dat de gevolgen van de driejarige erkenning beperkt moeten blijven tot de aanvragende Lid-Staten en tot die periode;

Overwegende dat de verwezenlijking van de interne markt het vrije verkeer van diensten impliceert, zodat de organisaties die voldoen aan een reeks gemeenschappelijke criteria welke hun beroepsbekwaamheid en betrouwbaarheid garanderen, niet kunnen worden verhinderd hun diensten binnen de Gemeenschap te verrichten, mits een Lid-Staat besloten heeft dergelijke wettelijk voorgeschreven taken te delegeren; dat een dergelijke Lid-Staat het aantal gemachtigde organisaties evenwel mag beperken overeenkomstig zijn op objectieve en duidelijke gronden gebaseerde behoeften, waarbij een en ander door de Commissie via de comitéprocedures wordt gecontroleerd;

Overwegende dat de toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van scheepsinspectie en controlediensten geleidelijk kan gebeuren, waarbij echter een voorgeschreven tijdslimiet niet mag worden overschreden;

Overwegende dat een nauwere betrokkenheid van de nationale instanties bij de controle van schepen en de afgifte van de daarmee verband houdende certificaten met het oog op de volledige naleving van de internationale veiligheidsvoorschriften noodzakelijk is, zelfs indien de Lid-Staten voor de uitvoering van de hun door de wet voorgeschreven taken een beroep doen op organisaties buiten hun administratie; dat het derhalve dienstig is een nauwe samenwerking tot stand te brengen tussen deze instanties en deze organisaties, hetgeen met zich kan brengen dat de organisatie een plaatselijke vertegenwoordiging heeft op het grondgebied van de Lid-Staat voor welke zij haar taken verricht;

Overwegende dat een regelgevend comité moet worden opgericht om de Commissie bij te staan in haar werkzaamheden gericht op de daadwerkelijke toepassing van de bestaande maritieme veiligheids- en milieunormen, zulks met inachtneming van de nationale bekrachtigingsprocedures;

Overwegende dat de Commissie de procedure van artikel 13 dient te volgen, teneinde naar behoren rekening te houden met de in het kader van internationale fora geboekte vooruitgang en de minimumcriteria bij te werken;

Overwegende dat de Commissie, uitgaande van de door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 11 verstrekte informatie over de prestaties van de namens hen optredende organisaties, dient te besluiten of zij, in overeenstemming met de procedure van artikel 13, de Lid-Staten zal verzoeken de erkenning van de niet meer aan de gemeenschappelijke minimumcriteria beantwoordende erkende organisaties in te trekken;

Overwegende dat de Lid-Staten niettemin de mogelijkheid moet worden gelaten om de door hen aan een organisatie verleende machtiging te

▼B

schorsen om redenen welke betrekking hebben op ernstig gevaar voor de veiligheid of het milieu; dat de Commissie in overeenstemming met de bovenbedoelde procedure snel dient te beslissen of het nodig is een dergelijke nationale maatregel nietig te verklaren;

Overwegende dat elke Lid-Staat de prestaties van de namens hem optredende organisaties periodiek dient te beoordelen en de Commissie en alle andere Lid-Staten van nauwkeurige informatie met betrekking tot die prestaties dient te voorzien;

Overwegende dat de Lid-Staten als havenautoriteiten verplicht zijn voor een grotere veiligheid en een betere preventie van verontreiniging in de communautaire wateren te zorgen door in eerste instantie schepen te controleren die houder zijn van certificaten van organisaties die niet voldoen aan de gemeenschappelijke criteria, en er daarbij zorg voor te dragen dat schepen die onder de vlag van een derde Staat varen, geen gunstigere behandeling krijgen;

Overwegende dat de procedure voor de besluitvorming van het Comité procedure III A van artikel 2 van Besluit 87/373/EEG [1] moet zijn;

Overwegende dat de classificatiebureaus hun technische normen moeten bijwerken en doen naleven met het oog op de harmonisatie van de veiligheidsvoorschriften en een uniforme tenuitvoerlegging van de internationale voorschriften binnen de Gemeenschap;

Overwegende dat er op dit ogenblik geen uniforme internationale normen zijn waaraan alle schepen in het bouwstadium of gedurende hun volledige levensduur moeten voldoen met betrekking tot de romp, de machines, de elektrische installaties en de bedieningsapparatuur; dat dergelijke normen kunnen worden vastgesteld overeenkomstig de regels van erkende classificatiebureaus of overeenkomstig gelijkwaardige normen die door de nationale overheidsdiensten moeten worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften [2],

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn bevat voorschriften die moeten worden toegepast door de Lid-Staten en organisaties die belast zijn met de inspectie, de controle en de certificatie van schepen in verband met de naleving van de internationale verdragen betreffende de veiligheid op zee en ter voorkoming van verontreiniging van de zee, waarbij tevens wordt toegewerkt naar de vrijheid van dienstverrichting. Deze voorschriften zijn ook gericht op de uitwerking en naleving van veiligheidseisen betreffende romp, machines, elektrische installaties en bedienings-apparatuur van schepen waarop de internationale overeenkomsten van toepassing zijn.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „schip”: een vaartuig waarop de internationale verdragen van toepassing zijn;

▼M2

b) „schip dat onder de vlag van een lidstaat vaart”: schip dat in een lidstaat is geregistreerd en dat onder de vlag van een lidstaat vaart overeenkomstig de wetgeving van die lidstaat. Een schip dat niet aan deze definitie voldoet, wordt gelijkgesteld met een schip dat onder de vlag van een derde land vaart;

---

[1] PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33.

[2] PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/10/EG (PB nr. L 100 van 19. 4. 1994, blz. 30).

▼**M2**

c) „inspecties en controles”: de inspecties en controles die krachtens de internationale verdragen moeten worden uitgevoerd;

d) „internationale verdragen”: het Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974 (Solas 74/78), het Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966 en het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973-1978, samen met de protocollen en wijzigingen daarvan, en de daarmee verband houdende codes met een verbindend karakter in alle lidstaten, van toepassing op 19 december 2001;

▼**B**

e) „organisatie”: een classificatiebureau of andere particuliere instelling die veiligheidsbeoordelingen uitvoert voor een overheidsinstantie;

f) „erkende organisatie”: een organisatie die is erkend overeenkomstig artikel 4;

g) „machtiging”: handeling waarbij een Lid-Staat aan een erkende organisatie een recht verleent of bevoegdheid delegeert;

h) „certificaat”: een getuigschrift dat door of namens een Lid-Staat is afgegeven overeenkomstig de internationale verdragen;

▼**M2**

i) „klassecertificaat”: een document dat door een classificatiebureau is afgegeven overeenkomstig de regels en voorschriften die dit classificatiebureau heeft vastgesteld en openbaar gemaakt en dat betrekking heeft op de structurele en mechanische geschiktheid van een schip voor een bepaald gebruik of een bepaalde dienst;

j) „radioveiligheidscertificaat voor vrachtschepen”: het certificaat dat is ingevoerd bij de gewijzigde radiovoorschriften van Solas 74/78 die zijn aangenomen door de IMO;

▼**B**

k) „vestigingsplaats”: de plaats van de zetel, de centrale administratie of de hoofdvestiging van een organisatie.

Artikel 3

1. Op grond van hun verdragsverbintenissen zien de Lid-Staten erop toe dat hun bevoegde instanties de internationale verdragen, met name die betreffende de inspectie en de controle van schepen en de afgifte van certificaten en certificaten van vrijstelling, naar behoren kunnen doen naleven. ►**M2** De lidstaten gaan te werk overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de bijlage en het aanhangsel van Resolutie A.847 (20) van de IMO betreffende richtlijnen ter ondersteuning van de vlaggenstaten bij de toepassing van IMO-instrumenten. ◄

2. Wanneer een Lid-Staat voor de toepassing van lid 1 besluit om, voor de schepen die zijn vlag voeren,

i) organisaties te machtigen tot de volledige of gedeeltelijke uitvoering van inspecties en controles in verband met certificaten, met inbegrip van die voor het beoordelen van de naleving van artikel 14, en, wanneer van toepassing, tot het afgeven en vernieuwen van de betrokken certificaten, of

ii) organisaties te belasten met het volledig of gedeeltelijk uitvoeren van de onder i) bedoelde inspecties en controles,

vertrouwt hij deze taken alleen toe aan erkende organisaties.

Voor de eerste afgifte van certificaten van vrijstelling is in ieder geval de goedkeuring van de bevoegde instantie vereist.

Wat het radioveiligheidscertificaat voor vrachtschepen betreft, kunnen deze taken evenwel worden toevertrouwd aan een particuliere instelling die door een bevoegde instantie is erkend en die voldoende deskundig is en gekwalificeerd personeel heeft voor de uitvoering, namens de bevoegde instantie, van specifieke veiligheidsbeoordelingen op het gebied van radiocommunicatie.

3. Dit artikel is niet van toepassing op de certificatie van afzonderlijke onderdelen van de scheepsuitrusting.

▼M2

Artikel 4

1. De lidstaten die een nog niet erkende organisatie willen machtigen, dienen een aanvraag tot erkenning in bij de Commissie, samen met volledige informatie over en bewijzen van de naleving van de criteria van de bijlage en informatie over de eis en de verbintenis dat de organisatie de bepalingen van artikel 15, leden 2, 4 en 5, zal naleven. De Commissie verricht vervolgens, samen met de betreffende aanvragende landen, een beoordeling van de organisaties waarvoor een verzoek om erkenning is ontvangen, om na te gaan of de organisaties aan bovengenoemde voorschriften voldoen en zich ertoe hebben verbonden deze na te leven. Bij de beslissing over de erkenning wordt rekening gehouden met de in artikel 9 bedoelde gegevens over de prestaties van de organisatie op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie. De erkenning wordt door de Commissie verleend volgens de procedure van artikel 7, lid 2.

2. De lidstaten kunnen bij de Commissie een bijzonder verzoek indienen voor een beperkte erkenning voor drie jaar van organisaties die voldoen aan alle andere criteria van de bijlage dan die genoemd in de punten 2 en 3 van deel A in genoemde bijlage. De in lid 1 genoemde procedure is hier eveneens van toepassing, met dien verstande dat de organisatie tijdens de beoordeling door de Commissie en de betrokken lidstaat aan alle criteria van de bijlage moet worden getoetst, behalve aan die van de punten 2 en 3 van deel A. Deze tijdelijke erkenning heeft enkel uitwerking voor de lidstaat of lidstaten die een verzoek voor een dergelijke erkenning hebben ingediend.

3. Alle organisaties waaraan erkenning is verleend, blijven onder nauwlettend toezicht staan van het krachtens artikel 7 opgerichte comité, met name de in lid 2 bedoelde organisaties, met het oog op een eventuele beslissing of de beperkte erkenning al dan niet verlengd moet worden. Met betrekking tot laatstgenoemde organisaties wordt bij een besluit over de verlenging van een dergelijke erkenning geen rekening gehouden met de criteria genoemd in de punten 2 en 3 van deel A „Algemene minimumcriteria" van de bijlage, doch wel met de in artikel 9, lid 2, bedoelde prestatiegegevens op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie. In ieder besluit wordt in voorkomend geval vermeld onder welke voorwaarden de verlenging wordt toegekend.

4. De Commissie maakt een lijst op van de overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 erkende organisaties en houdt die lijst bij. De lijst wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

5. De organisaties die op 22 januari 2002 reeds erkend waren op grond van deze richtlijn, blijven erkend. Van deze organisaties zal echter naleving worden geëist van de nieuwe bepalingen van deze richtlijn, hetgeen bij de in artikel 11 bedoelde eerste beoordelingen zal worden beoordeeld.

▼B

Artikel 5

▼M2

1. Bij de toepassing van artikel 3, lid 2, kunnen de lidstaten in beginsel niet weigeren erkende organisaties te machtigen om bovenvermelde taken uit te voeren, behoudens het bepaalde in lid 3 en de artikelen 6 en 11. Zij mogen echter wel het aantal organisaties dat zij machtigen, beperken overeenkomstig hun behoeften, mits daarvoor duidelijke en objectieve gronden bestaan. Op verzoek van een lidstaat neemt de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 7, lid 2, de passende maatregelen.

---

3. Een lidstaat kan aan het machtigen van een in een derde staat gevestigde erkende organisatie tot uitvoering van de in artikel 3 vermelde taken of een gedeelte daarvan de voorwaarde verbinden dat de betrokken derde staat zijnerzijds de in de Gemeenschap gevestigde erkende organisaties op basis van wederkerigheid behandelt. Bovendien kan de Europese Gemeenschap verlangen dat de derde staat waar een

▼M2

erkende organisatie gevestigd is, de in de Gemeenschap gevestigde erkende organisaties op basis van wederkerigheid behandelt.

▼B

Artikel 6

1. De Lid-Staten die besluiten te werk te gaan zoals omschreven in artikel 3, lid 2, stellen voor de relatie tussen hun bevoegde instantie en de namens hen optredende organisaties een werkafspraak vast.

▼M2

2. De werkafspraak wordt vastgesteld in de vorm van een formele schriftelijke en niet-discriminerende overeenkomst of een gelijkwaardige juridische regeling waarin de door de organisaties uit te voeren specifieke taken en functies worden omschreven en die minimaal behelst:

a) de eisen van aanhangsel II bij Resolutie A.739 (18) van de IMO over richtlijnen voor het machtigen van organisaties die namens de overheid optreden, met als inspiratiebron de bijlage, aanhangsels en toevoeging bij MSC/Circulaire 710 en MEPC/Circulaire 307 betreffende een modelovereenkomst voor de machtiging van erkende organisaties die namens de overheid optreden,

b) de volgende bepalingen betreffende de financiële aansprakelijkheid:

   i) indien de overheid definitief en onherroepelijk door een rechtbank of naar aanleiding van een uitspraak in een geschillenbeslechtingsprocedure aansprakelijk wordt gesteld voor en wordt verplicht tot het schadeloos stellen van gelaedeerden in verband met verlies van of schade aan goederen, persoonlijk letsel of dood in verband met een incident waarvan voor die rechtbank bewezen is dat het veroorzaakt is door een opzettelijk handelen dan wel verzuim of grove nalatigheid van de erkende organisatie, haar organen, werknemers, of anderen die namens de erkende organisatie optreden, heeft de overheid recht op schadeloosstelling door de erkende organisatie in de mate waarin verlies, schade, letsel of dood naar het oordeel van de rechtbank, door de erkende organisatie is veroorzaakt;

   ii) indien de overheid definitief en onherroepelijk door een rechtbank of naar aanleiding van een uitspraak in een geschillenbeslechtingsprocedure aansprakelijk wordt gesteld voor en wordt verplicht tot het schadeloos stellen van gelaedeerden in verband met persoonlijk letsel of dood in verband met een incident waarvan voor die rechtbank bewezen is dat het veroorzaakt is door een nalatige of roekeloze handeling dan wel verzuim van de erkende organisatie, haar organen, werknemers, of anderen die namens de erkende organisatie optreden, heeft de overheid recht op schadeloosstelling door de erkende organisatie in de mate waarin genoemd persoonlijk letsel of de dood naar het oordeel van de rechtbank door de erkende organisatie is veroorzaakt; de lidstaten kunnen het door de erkende organisatie te betalen maximumbedrag beperken, maar een dergelijke limiet moet ten minste 4 miljoen EUR bedragen;

   iii) indien de overheid definitief en onherroepelijk door een rechtbank of naar aanleiding van een uitspraak in een geschillenbeslechtingsprodecure aansprakelijk wordt gesteld voor en wordt verplicht tot het schadeloos stellen van gelaedeerden in verband met verlies van of schade aan goederen in verband met een incident waarvan voor die rechtbank bewezen is dat het veroorzaakt is door een nalatige of roekeloze handeling dan wel verzuim van de erkende organisatie, haar organen, werknemers, of anderen die namens de erkende organisatie optreden, heeft de overheid recht op schadeloosstelling door de erkende organisatie in de mate waarin het verlies of de schade naar het oordeel van de rechtbank door de erkende organisatie is veroorzaakt; de lidstaten kunnen het door de erkende organisatie te betalen maximumbedrag beperken, maar een dergelijke limiet moet ten minste 2 miljoen EUR bedragen;

▼M2

c) een periodieke controle door de bevoegde instantie of door een door de instantie benoemd onpartijdig extern orgaan van de wijze waarop de door haar gemachtigde organisaties hun taken uitvoeren, als bedoeld in artikel 11, lid 1;

d) de mogelijkheid van aselecte en gedetailleerde inspecties van schepen;

e) de rapportering van belangrijke gegevens betreffende de door hen geklasseerde vloot en de wijziging, schorsing of intrekking van de klassering van vaartuigen, als bedoeld in artikel 15, lid 3.

▼B

3. In de overeenkomst of de gelijkwaardige juridische regeling kan als voorwaarde worden gesteld dat de erkende organisatie een plaatselijke vertegenwoordiging heeft op het grondgebied van de Lid-Staat die haar heeft gemachtigd de in artikel 3 vermelde taken uit te voeren. Een wettige plaatselijke vertegenwoordiging kan aan die voorwaarde voldoen wanneer zij overeenkomstig de wetgeving van de betrokken Lid-Staat rechtspersoonlijkheid heeft en onder de bevoegdheid van diens rechtbanken valt.

4. Iedere Lid-Staat verstrekt de Commissie nauwkeurige informatie over de overeenkomstig dit artikel vastgestelde werkafspraak. De Commissie stelt vervolgens de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

▼M2

5. De Commissie legt uiterlijk op 22 juli 2006 aan het Europees Parlement en de Raad een beoordelingsrapport voor betreffende de economische gevolgen van de aansprakelijkheidsregeling van dit artikel voor de betrokken partijen en meer in het bijzonder de gevolgen daarvan voor het financiële evenwicht van de erkende organisaties.

Dit verslag zal in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de belanghebbende partijen, met name de classificatiebureaus, worden opgesteld. De Commissie zal, indien dat voor de beoordeling nodig is, een voorstel tot wijziging van deze richtlijn voorleggen betreffende met name het aansprakelijkheidsbeginsel en de maximale aansprakelijkheid.

Artikel 7

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 daarvan.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde periode wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

▼B

Artikel 8

▼M2

1. Deze richtlijn kan, zonder dat het toepassingsgebied wordt uitgebreid, volgens de procedure van artikel 7, lid 2, worden gewijzigd met het oog op:

— de toepassing, in het kader van deze richtlijn, van in werking getreden latere wijzigingen van de internationale verdragen, protocollen, codes en resoluties als vermeld in artikel 2, onder d), artikel 3, lid 1, en artikel 6, lid 2,

— het actualiseren van de criteria in de bijlage, met inachtneming, in het bijzonder, van de relevante IMO-besluiten,

— de wijziging van de bedragen vermeld in de punten ii) en iii) van artikel 6, lid 2, onder b).

▼B

2. Na de aanneming van nieuwe instrumenten of protocollen bij de verdragen bedoeld in artikel 2, onder d), besluit de Raad op voorstel van de Commissie en rekening houdend met de parlementaire procedures

▼B

van de Lid-Staten en met de toepasselijke IMO-procedures, over de wijze van bekrachtiging van deze nieuwe instrumenten of protocollen, waarbij wordt toegezien op de eenvormige en gelijktijdige toepassing ervan in de Lid-Staten.

▼M2

Artikel 9

1. Wanneer de in artikel 4 bedoelde organisaties niet meer voldoen aan de criteria van de bijlage of aan de in lid 2 bedoelde prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie, wordt hun erkenning ingetrokken. Tot intrekking van de erkenning wordt door de Commissie besloten volgens de procedure van artikel 7, lid 2, nadat de betrokken organisatie de gelegenheid heeft gekregen haar opmerkingen te maken.

2. Bij het opstellen van ontwerpen voor een besluit betreffende de in lid 1 bedoelde intrekking van een erkenning houdt de Commissie rekening met het resultaat van de in artikel 11 bedoelde beoordeling van de erkende organisaties en met de prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie van de organisaties, die voor alle schepen die zij onder klasse hebben, ongeacht onder welke vlag zij varen, gemeten worden.

De prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie worden vastgesteld aan de hand van de gegevens die in het kader van het memorandum van overeenstemming van Parijs inzake havenstaatcontrole of soortgelijke programma's zijn samengesteld. Andere aanwijzingen kunnen worden verkregen uit analyses van ongevallen waarbij door de erkende organisaties geklasseerde schepen betrokken waren.

Bij de beoordeling van de prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie wordt ook rekening gehouden met de door de lidstaten in het kader van artikel 12 opgestelde rapporten.

Het krachtens artikel 7 opgerichte comité bepaalt de criteria op grond waarvan aan de hand van de in dit lid bedoelde informatie wordt beslist wanneer de prestaties van een namens een vlaggenstaat optredende organisatie beschouwd mogen worden als een onaanvaardbare bedreiging van de veiligheid en het milieu.

Ontwerp-besluiten betreffende de in lid 1 bedoelde intrekking van een erkenning worden door de Commissie, op eigen initiatief of op verzoek van een lidstaat, aan het comité voorgelegd.

Artikel 10

1. Niettegenstaande de in de bijlage vermelde criteria kan een lidstaat die van oordeel is dat hij een erkende organisatie niet langer kan machtigen om namens hem de in artikel 3 omschreven taken uit te voeren, die machtiging schorsen op basis van de volgende procedure:

a) de lidstaat stelt de Commissie en de andere lidstaten, onverwijld in kennis van zijn met redenen omklede besluit;

b) de Commissie onderzoekt of de schorsing gerechtvaardigd is wegens ernstig gevaar voor de veiligheid of het milieu;

c) overeenkomstig de procedure van artikel 7, lid 2, stelt de Commissie de lidstaat ervan in kennis of zijn besluit tot schorsing van de machtiging al dan niet gerechtvaardigd is wegens ernstig gevaar voor de veiligheid of het milieu, en verzoekt zij de lidstaat, indien zulks niet het geval is, de schorsing in te trekken.

2. Wanneer de Commissie van oordeel is dat de prestatiegegevens met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie van een erkende organisatie slechter worden, zonder dat evenwel intrekking van de erkenning op grond van de in artikel 9, lid 2, bedoelde criteria gerechtvaardigd is, kan zij beslissen de erkende organisatie hiervan op de hoogte te stellen en haar verzoeken passende maatregelen te nemen ter verbetering van haar prestatiescore met betrekking tot veiligheid en verontreinigingspreventie en de lidstaten daarvan in kennis te stellen.

▼M2

Indien de erkende organisatie de Commissie geen passend antwoord geeft, of indien de Commissie van oordeel is dat de door de erkende organisatie genomen maatregelen niet tot verbetering van de prestatiescore op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie hebben geleid, kan de Commissie besluiten de erkenning van de organisatie volgens de procedure van artikel 7, lid 2, voor één jaar te schorsen, nadat de betrokken organisatie de gelegenheid heeft gekregen haar opmerkingen te maken. In die tijd mag de erkende organisatie geen certificaten afgeven of verlengen voor onder de vlag van een lidstaat varende schepen, terwijl de in het verleden door de organisatie afgegeven of verlengde certificaten geldig blijven.

3. De in lid 2 bedoelde procedure is ook van toepassing wanneer de Commissie over bewijzen beschikt dat een erkende organisatie niet aan het bepaalde in artikel 15, leden 3, 4 of 5, heeft voldaan.

4. Een jaar na de vaststelling van het besluit van de Commissie om de erkenning van een organisatie te schorsen, beoordeelt de Commissie of de in de leden 2 en 3 bedoelde tekortkomingen die tot de schorsing hebben geleid, zijn opgeheven. Indien de tekortkomingen nog steeds bestaan, wordt de erkenning volgens de procedure van artikel 7, lid 2, ingetrokken.

Artikel 11

1. Elke lidstaat vergewist zich ervan dat erkende organisaties de taken waartoe hij hen voor de toepassing van artikel 3, lid 2, heeft gemachtigd, daadwerkelijk uitvoeren ten genoegen van de bevoegde instantie.

2. Iedere lidstaat voert daartoe minstens om de twee jaar controles uit en legt uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op de jaren waarvoor de naleving werd beoordeeld een verslag over de resultaten van die controles voor aan de andere lidstaten en de Commissie.

3. De Commissie beoordeelt regelmatig en ten minste om de twee jaar samen met de lidstaat die de desbetreffende erkenningsaanvraag heeft ingediend, alle erkende organisaties, om na te gaan of zij aan de criteria van de bijlage voldoen. De Commissie baseert zich bij de keuze van de te beoordelen organisaties vooral op de veiligheids- en verontreinigingspreventiescore van de organisatie, het ongevallencijfer en de door de lidstaten overeenkomstig artikel 12 geproduceerde rapporten. De beoordeling kan een bezoek aan regionale vestigingen van de organisatie en aselecte inspecties van schepen omvatten om de prestaties van de organisatie te onderzoeken. In dat geval informeert de Commissie zo nodig de lidstaat waar de regionale vestiging zich bevindt. De Commissie verschaft de lidstaten een rapport met de resultaten van de beoordeling.

4. Elke erkende organisatie legt de resultaten van zijn „Quality System Management Review” jaarlijks voor aan het bij artikel 7 ingestelde comité.

Artikel 12

Bij de uitoefening van hun inspectierechten en het nakomen van hun verplichtingen als havenstaat melden de lidstaten het aan de Commissie en de overige lidstaten, alsmede aan de betrokken vlaggenstaat, wanneer zij ontdekken dat door namens een vlaggenstaat optredende organisaties geldige certificaten zijn afgegeven aan een schip dat niet aan de desbetreffende bepalingen van de internationale verdragen voldoet, of dat een schip met een geldig klassecertificaat een tekortkoming heeft die valt onder de in het certificaat vermelde kenmerken. Alleen gevallen van schepen die een ernstig gevaar betekenen voor veiligheid en milieu of die tekenen vertonen van ernstige nalatigheid van de kant van de organisaties, worden ter fine van dit artikel gemeld. De erkende organisatie in kwestie wordt bij de eerste inspectie op deze situatie gewezen, zodat zij onmiddellijk de nodige maatregelen kan treffen.

▼M2

▼B

Artikel 14

1. Iedere Lid-Staat ziet erop toe dat de onder zijn vlag varende schepen worden gebouwd en onderhouden overeenkomstig de voorschriften van een erkende organisatie betreffende de romp, de machines, de elektrische installaties en de bedieningsapparatuur.

2. Een Lid-Staat kan besluiten voorschriften toe te passen die hij gelijkwaardig acht met die van een erkende organisatie, op voorwaarde echter dat hij daarvan, volgens de procedure van Richtlijn 83/189/EEG, onverwijld kennis geeft aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten, en dat andere Lid-Staten of de Commissie zich daar niet tegen verzetten en de betrokken voorschriften niet volgens de procedure van ►M2 artikel 7, lid 2 ◄ ongelijkwaardig zijn bevonden.

Artikel 15

▼M2

1. De erkende organisaties plegen periodiek onderling overleg om de gelijkwaardigheid van hun technische normen en van de toepassing daarvan in stand te houden, in overeenstemming met IMO-Resolutie A.847 (20) betreffende richtlijnen ter ondersteuning van de vlaggenstaten bij de toepassing van IMO-instrumenten. Zij brengen bij de Commissie periodiek verslag uit over belangrijke ontwikkelingen op het gebied van de normen.

▼B

2. De erkende organisaties moeten zich bereid tonen om samen te werken met de instanties van het havenstaattoezicht met betrekking tot een door hen geklasseerd schip, met name om de correctie van gerapporteerde tekortkomingen of andere afwijkingen te vergemakkelijken.

▼M2

3. De erkende organisaties verstrekken alle lidstaten die aan hen een in artikel 3 vermelde vorm van machtiging hebben verstrekt en de Commissie alle dienstige informatie over de door hen geklasseerde vloot, de overdrachten, veranderingen, schorsingen en intrekkingen van klasse, ongeacht de vlag waaronder de schepen varen. De informatie over overdrachten, veranderingen, schorsingen en intrekkingen van klasse, alsmede over achterstallige onderzoeken, nog niet opgevolgde aanbevelingen, klassevoorwaarden, exploitatievoorwaarden en exploitatiebeperkingen die aan door hen geklasseerde schepen zijn opgelegd — ongeacht de vlag waaronder die schepen varen — wordt ook doorgegeven aan het Sirenac-informatiesysteem voor inspecties in het kader van de havenstaatcontrole en wordt tevens gepubliceerd op de eventuele website van deze erkende organisaties.

4. De erkende organisaties geven geen certificaten af voor een schip, ongeacht de vlag waaronder het vaart, dat om veiligheidsredenen in een lagere klasse is ingedeeld of van klasse verandert, alvorens de bevoegde instantie van de vlaggenstaat in de gelegenheid te stellen haar standpunt binnen een redelijke tijd kenbaar te maken, zodat kan worden bepaald of een volledige inspectie noodzakelijk is.

5. Wanneer een schip van de ene erkende organisatie naar de andere overgaat, stelt de overdragende organisatie de opnemende organisatie in kennis van alle achterstallige onderzoeken, de nog niet opgevolgde aanbevelingen, de klassevoorwaarden, exploitatievoorwaarden en exploitatiebeperkingen die aan de door hen geklasseerde schepen zijn opgelegd. Bij de overdracht bezorgt de afgevende organisatie de opnemende organisatie het complete dossier van het schip. De opnemende organisatie mag de scheepscertificaten pas afgeven, nadat alle achterstallige onderzoeken naar behoren zijn voltooid en aan alle niet opgevolgde aanbevelingen of eerder aan het schip opgelegde klassevoorwaarden is voldaan overeenkomstig de aanwijzingen van de overdragende organisatie. Alvorens tot afgifte van de certificaten over te gaan moet de overnemende organisatie de overdragende organisatie op

▼M2

de hoogte stellen van de datum van afgifte van de certificaten, en een bevestiging geven van de datum, de plaats en de maatregelen die zijn genomen om achterstallig onderzoek te verrichten en aan nog niet opgevolgde aanbevelingen en exploitatievoorwaarden te voldoen. Met het oog op een goede toepassing van de bepalingen van dit lid werken de erkende organisaties met elkaar samen.

▼B

Artikel 16

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1995 aan deze richtlijn te voldoen.

2. Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

3. De Lid-Staten stellen de Commissie onverwijld in kennis van alle bepalingen van nationaal recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. De Commissie stelt de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

▼M2

4. Bovendien stelt de Commissie het Europees Parlement en de Raad regelmatig in kennis van de voortgang van de uitvoering van de richtlijn in de lidstaten.

▼B

Artikel 17

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

▼B

BIJLAGE

MINIMUMCRITERIA VOOR DE IN ARTIKEL 3 BEDOELDE ORGANISATIES

▼M2

A. ALGEMENE MINIMUMCRITERIA

1. De erkende organisatie moet met bewijsstukken kunnen aantonen dat zij een uitgebreide ervaring heeft in het beoordelen van het ontwerp en de bouw van koopvaardijschepen.

2. De organisatie dient een vloot van ten minste 1 000 zeeschepen (van meer dan 100 BRT) met een gezamenlijk laadvermogen van niet minder dan 5 miljoen BRT onder klasse te hebben.

3. De organisatie moet een bestand van technisch personeel in dienst hebben dat in verhouding is tot het aantal geklasseerde schepen. Een minimum van 100 fulltime-inspecteurs is nodig om aan de in punt 2 vermelde voorwaarden te voldoen.

4. De organisatie dient gedetailleerde voorschriften en regelingen met betrekking tot het ontwerp, de bouw en de periodieke controle van koopvaardijschepen bekend te maken, voortdurend bij te werken en via onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's te verbeteren.

5. De organisatie dient jaarlijks haar scheepsregister te publiceren of op te slaan in een elektronische databank die toegankelijk is voor het publiek.

6. De organisatie mag niet worden gecontroleerd door reders of scheepsbouwers, noch door anderen die commercieel betrokken zijn bij de bouw, de uitrusting, de herstelling of de exploitatie van schepen. De organisatie mag voor haar omzet niet in hoge mate afhankelijk zijn van één enkele commerciële onderneming.

7. De organisatie moet functioneren overeenkomstig de bepalingen van de bijlage van Resolutie A.789 (19) van de IMO over specifieke voorschriften inzake de controlerende en certificerende functies van erkende organisaties die namens de overheid optreden, voorzover die bepalingen toepasselijk zijn binnen de werkingssfeer van deze richtlijn.

B. SPECIFIEKE MINIMUMCRITERIA

▼B

1. De organisatie beschikt over:

   a) een aanzienlijk bestand van technisch, leidinggevend, ondersteunend en onderzoek verrichtend personeel dat in verhouding is tot de taken en de geklasseerde schepen en ook beschikt over de bekwaamheid om voorschriften en regelingen uit te werken en te handhaven;

   b) full-time technisch personeel in alle delen van de wereld, hetzij eigen personeel hetzij personeel van andere erkende organisaties.

2. De organisatie neemt een gedragscode in acht.

3. De organisatie wordt zodanig geleid en beheerd dat de geheimhouding van de door de overheid gevraagde informatie wordt gegarandeerd.

▼M2

4. De organisatie is bereid de nodige informatie te verstrekken aan de overheid, de Commissie en de betrokken partijen.

5. Het bestuur van de organisatie heeft zijn kwaliteitsbeleid, kwaliteitsdoelstellingen en streven naar kwaliteit bepaald en schriftelijk vastgesteld en ziet erop toe dat dit beleid wordt begrepen, ten uitvoer gelegd en gehandhaafd op alle niveaus van de organisatie. Het beleid van de organisatie moet gebaseerd zijn op prestatieoogmerken en -indicatoren op het gebied van veiligheid en verontreinigingspreventie.

6. De organisatie beschikt over, maakt gebruik van en handhaaft een doeltreffend intern kwaliteitssysteem, dat steunt op de desbetreffende gedeelten van de internationaal erkende kwaliteitsnormen en in overeenstemming is met de normen EN 45004 (inspectieorganen) en EN 29001, zoals geïnterpreteerd in de „Quality System Certification Scheme Requirements" van de IACS, en waardoor met name wordt gegarandeerd dat:

   a) de voorschriften en regelingen van de organisatie methodisch worden vastgesteld en gehandhaafd;

▼M2

b) de voorschriften en regelingen van de organisatie worden nageleefd en er een intern systeem wordt opgezet voor meting van de kwaliteit van de diensten met betrekking tot deze voorschriften en regelingen;

c) wordt voldaan aan de eisen betreffende de wettelijk voorgeschreven werkzaamheden waartoe de organisatie is gemachtigd en er een intern systeem wordt opgezet voor meting van de kwaliteit van de diensten met betrekking tot de naleving van de internationale verdragen;

d) de verantwoordelijkheden, de bevoegdheden en de onderlinge verhoudingen van het personeel van wie de werkzaamheden de kwaliteit van de dienstverlening van de organisatie beïnvloeden, zijn omschreven en toegelicht;

e) alle werkzaamheden worden gecontroleerd;

f) de organisatie beschikt over een controlesysteem in het kader waarvan toezicht wordt gehouden op de werkzaamheden van de rechtstreeks door de organisatie in dienst genomen inspecteurs en technisch en administratief personeel;

g) wettelijk voorgeschreven werkzaamheden waartoe de organisatie is gemachtigd uitsluitend door eigen fulltime-inspecteurs of fulltime-inspecteurs van andere erkende organisaties worden uitgevoerd; in alle gevallen moeten de fulltime-inspecteurs beschikken over uitgebreide kennis van het specifieke scheepstype waarop zij de wettelijk voorgeschreven werkzaamheden verrichten, voorzover relevant voor de te verrichten specifieke controle, en van de desbetreffende toepasselijke voorschriften;

h) een systeem voor opleiding en permanente bijscholing van inspecteurs wordt toegepast;

i) gegevens worden bijgehouden waarmee kan worden aangetoond dat in het kader van de verrichte diensten de voorgeschreven normen worden gehaald en dat het kwaliteitssysteem doeltreffend werkt;

j) de organisatie een uitgebreid systeem van geplande en gedocumenteerde interne controles inzake met de kwaliteit verband houdende activiteiten in alle vestigingen toepast;

k) de volgens het geharmoniseerd systeem van onderzoek en certificatie vereiste wettelijk voorgeschreven onderzoeken en inspecties waartoe de organisatie gemachtigd is, worden verricht volgens de bepalingen van de bijlage en het aanhangsel bij Resolutie A.746 (18) van de IMO betreffende richtlijnen voor onderzoek in het kader van het geharmoniseerd systeem van onderzoek en certificatie;

l) de directe bestuurlijke verantwoordelijkheden en bevoegdheden tussen het hoofdkantoor en de regionale kantoren van het bureau en die tussen de erkende bureaus en hun inspecteurs duidelijk zijn afgebakend.

7. De organisatie moet bewijzen dat zij in staat is:

a) een volledige en adequate reeks voorschriften en regelingen uit te werken en bij te houden met betrekking tot de romp, de machines, de elektrische installaties en de bedieningsapparatuur, kwalitatief op het niveau van de internationaal erkende technische normen, op basis waarvan Solas- en passagiersschipveiligheidscertificaten (voor wat de structuur van het schip en de belangrijkste machines aan boord betreft) en uitwateringscertificaten (voor wat de stevigheid van het schip betreft) kunnen worden afgegeven;

b) alle krachtens de internationale overeenkomsten vereiste inspecties en onderzoeken voor de afgifte van de certificaten uit te voeren, waaronder de noodzakelijke middelen voor de beoordeling — door gebruikmaking van gekwalificeerd beroepspersoneel en overeenkomstig de bepalingen van de bijlage bij Resolutie A.788 (19) van de IMO betreffende richtlijnen voor de uitvoering van de internationale veiligheidscode (ISM-code) door de overheid — van de toepassing en handhaving van het veiligheidssysteem, zowel aan de wal als aan boord van schepen die bestemd zijn om onder de certificatie te vallen.

▼B

8. De deugdelijkheid van het kwaliteitssysteem van de organisatie moet worden bevestigd door een onafhankelijk controleorgaan dat is erkend door de overheid van de Staat waar de organisatie is gevestigd.

▼M2

9. De organisatie dient vertegenwoordigers van de overheid en van de andere betrokken partijen te laten meewerken aan de uitwerking van haar voorschriften en/of regelingen.